

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî

Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul Societății pe acțiuni „Moldasig”, avocatul Veaceslav Botnari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Danilcic împotriva Societății de acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Alexei Șevcenco cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Vladimir Danilcic, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 06 iunie 2014 și emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 31 ianuarie 2013, Vladimir Danilcic a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Șevcenco și SA „Moldasig” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 15 octombrie 2006, în mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier între microbuzul de model VW Transporter, cu n/î CKS 961, condus de către Alexei Șevcenco, automobilul de model Audi 80, cu n/î CFL 880, condus de către el și automobilul de model Mitsubishi Carisma, cu n/î BL CO 537, condus de către Gheorghe Adam, în rezultatul căruia el a primit leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, iar pasagerii Larisa Danilcic și Natalia Ciubuc s-au ales cu vătămări corporale medii.

Menționează că, prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2010, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2011, cauza penală de învinuire a lui Alexei Șevcenco în baza art. 264 alin. (3) lit.a) din Codul penal a fost încetată în baza art. 1 al Legii cu privire la amnistie, în legătură cu declararea anului 2008 anul Tineretului și a fost încasată de la SA „Moldasig” în beneficiul lui și al Larisei Danilcic suma de 531 259,08 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier din 15 octombrie 2006.

Susține că, prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2012 a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare declarat de către Alexei

Șevcenco împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2011.

Afirmă că, la data de 02 martie 2012, el și Larisa Danilcic au primit de la SA „Moldasig” suma de 531 259,08 lei, cu titlu de compensație a prejudiciului material cauzat, iar Alexei Șevcenco nici pînă în prezent nu i-a achitat suma de 950000 lei.

Invocă că, prin certificatul seria EM nr. 533335, eliberat de Consiliul republican de expertiză medicală a vitalității din 11 februarie 2010, a fost atestat faptul că, el este inapt de muncă și necesită îngrijiri din partea altor persoane, fiind încadrat în gradul I de invaliditate pe termen nelimitat, primind pensia de 2 914 lei lunar, începând cu data de 01 aprilie 2012.

Mai invocă că, prin certificatul nr. 06/431 din 21 februarie 2007, eliberat de SA „Investprivatbank”, se confirmă că, salariul său mediu pînă la accidentul rutier constituia în medie suma de 5674,38 lei lunar.

Susține că, ar fi atins vîrsta de pensionare abia la data de 19 februarie 2014, însă pierderea capacității de muncă timp de 28 luni, i-a cauzat un prejudiciu în sumă 99 092,52 lei, ținând cont de faptul că, mărimea pensiei pentru perioada 01 august 2010 - 01 aprilie 2011 era de 2364,78 lei, pentru perioada 01 aprilie 2011 - 01 aprilie 2012 era de 2658,85 lei, iar pentru perioada 01 aprilie 2012 - 01 aprilie 2013 era de 2914 lei.

Mai susține că, în perioada 01 ianuarie 2011 - 01 noiembrie 2012, pentru tratamentul medical a suportat cheltuieli în sumă de 18 395,95 lei, confirmate prin concluziile medicale privind necesitatea tratamentului.

Relevă că, conform certificatului de răspundere civilă obligatorie nr.1051278 din 06 februarie 2007, în perioada 31 decembrie 2005 - 30 decembrie 2006, Alexei Șevcenco și-a asigurat mijlocul de transport la SA „Moldasig”, astfel, consideră că, SA „Moldasig” poartă responsabilitate civilă de rînd cu Alexei Șevcenco.

Solicită încasarea de la pârâți a venitului ratat în sumă de 99 092,52 lei, a cheltuielilor pentru tratament suportate în perioada 01 ianuarie 2011-11 noiembrie 2012 în sumă de 18 395,95 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Ulterior, la data de 25 aprilie 2013, Vladimir Danilcic a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea de la SA „Moldasig” a cheltuielilor pentru tratament în sumă de 18 395,95 lei, a venitului ratat în sumă de 99 092,52 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 iunie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către Vladimir Danilcic, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Vladimir Danilcic suma de 18 395,95 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul medical urmat, suma de 99 092,52 lei, cu titlu de diferența salariului neobținut și suma de 8 317 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 125 806,47 lei. A fost încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul statului suma de 3 524,65 lei, cu titlu de taxă de stat

achitată pentru judecarea cauzei în prima instanță și suma de 2 643,50 lei, cu titlu de taxă de stat achitată pentru judecarea cauzei în instanța de apel, iar în total suma de 6 168,15 lei.

La data de 05 august 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul SA „Moldasig”, avocatul Veaceslav Botnari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel a aplicat eronat art. 123 alin. (2) CPC și a interpretat eronat prevederile Legii nr. 1508-XII din 15 iunie 1993 cu privire la asigurări.

Menționează că, instanța de apel a considerat ca fiind probată responsabilitatea SA „Moldasig”, însă la materialele dosarului lipsesc careva probe în acest sens, precum și a apreciat arbitrar probele prezentate de către intimat, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de apel a interpretat arbitrar și abuziv concluziile expertului din raportul de expertiză medico-legală nr. 123 din 28 ianuarie 2015 în favoarea intimatului.

Afirmă că, instanța de apel eronat a concluzionat că, starea sănătății intimatului se datorează doar vătămării corporale cauzate prin accident rutier, dar nu și datorită bolilor cronice de care suferea anterior producerii accidentului rutier, deoarece conform rapoartelor de expertiză, anexate la materialele cauzei, intimatul suferea de mai multe boli cronice anterior de producerea accidentului rutier, care necesitau tratament medicamentos, îngrijiri medicale și tratament sanatorial chiar și anterior de producerea accidentului rutier.

Relevă că, chiar prin ultimul raport de expertiză întocmit la cererea instanței de apel se confirmă că, intimatul a fost supus mai multor tratamente atât pentru traumatismele accidentului rutier, cât și pentru maladiile cronice de care suferea.

Mai relevă că, analizând bonurile de plată prezentate de către intimat pentru justificarea cheltuielilor la procurarea medicamentelor, s-a constatat că, marea majoritate a preparatelor medicale procurate nu se regăsesc în lista preparatelor pe care le-a indicat expertul în concluziile raportului de expertiză.

Invocă că, instanța de apel a apreciat arbitrar bonurile de plată a preparatelor medicale, prezentate de către intimat și raportul de expertiză nr. 123 din 28 ianuarie 2015.

Menționează că, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a aplicat art. 4 alin. (4) lit. i) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și în acest fel eronat a respins demersul său cu privire la anexarea la materialele cauzei a răspunsului CNAM nr. 12/05-91/595.

Susține că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 27 alin. (1) lit. b) și art. 42 alin. (1) din Legea cu privire la asigurări.

Afirmă că, conform art. 36 alin. (5) din Legea cu privire la asigurări, despăgubirile pentru vătămare corporală sau deces se plătesc dacă autovehiculul sau persoana vinovată de accident au rămas neidentificate, însă în speță, persoana vinovată de accident a fost identificată, respectiv, nu poate fi vorba despre

angajarea răspunderii companiei de asigurări.

Relevă că, instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și, anume, art. 39 alin. (1) și (5) din Legea cu privire la asigurări.

Invocă că, instanța de apel neîntemeiat a încasat venitul ratat pentru perioada iunie 2010-19 februarie 2014, deoarece conform art. 1418 alin. (1) din Codul civil, intimatul urma să solicite încasarea acestuia de la autorul prejudiciului, astfel, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată – art. 1418 alin. (1) din Codul civil.

Mai invocă că, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată – art. 1421 alin. (1) din Codul civil..

Menționează că, conform art. 36 alin. (5) din Legea cu privire la asigurări, intimatul trebuia să-și înainteze pretențiile față de Alexei Șevcenco, astfel, instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată – art. 36 alin. (5) din Legea menționată.

La data de 26 septembrie 2016, reprezentantul lui Vladimir Danilcic, avocatul Dumitru Josan a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 26 octombrie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 15 octombrie 2006, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier între microbuzul model VW Transporter, cu n/î C KS 961 condus de către Alexei Șevcenco, automobilul de model Audi-80, cu n/î C FL 880, condus de către Vladimir Danilcic și automobilul de model Mitsubischi Carisma, cu n/î BL CO 537, condus de către Gheorghe Adam, în rezultatul căruia Vladimir Danilcic a primit leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, iar pasagerii automobilului de model Audi-80, Larisa Danilcic și Natalia Ciubuc s-au ales cu vătămări corporale medii.

Prin sentința Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2010, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2011, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Alexei Șevcenco în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal în temeiul art. 1 al Legii despre amnistie în legătură cu

declararea anului 2008 Anul Tineretului, cu anularea măsurii preventive aplicată lui Alexei Șevcenco. Au fost încasate de Alexei Șevcenco în beneficiul lui Vladimir Danilcic suma de 950000 lei, în beneficiul Larisei Danilcic suma de 50000 lei și în beneficiul Nataliei Ciubuc suma de 300000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma accidentului rutier din 15 octombrie 2006. A fost încasată de la Compania de asigurări „Moldasig” SA în beneficiul lui Vladimir Danilcic și al Larisei Danilcic suma de 531259,08 lei și în beneficiul Nataliei Ciubuc suma de 155751,79 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier din 15 octombrie 2006 (f. 111-115, voi. 1).

La data de 02 martie 2012, Vladimir Danilcic și Larisa Danilcic au primit de la SA „Moldasig” compensația prejudiciului material cauzat în sumă de 531 259,08 lei.

De asemenea, s-a constatat că, prin certificatul de răspundere civilă obligatorie nr. 1051278 din 06 februarie 2007 se confirmă că, la data de 30 decembrie 2006, între SA „Moldasig” și Iurie Șevcenco Iurie a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pe termen de 1 an (f. d. 6, vol. I).

Conform certificatului seria EM nr. 533335, eliberat de către Consiliul Republican Expertiză Medicală a Vitalității din 11 februarie 2010, Vladimir Danilcic a fost încadrat în gradul întâi de invaliditate pe un termen nelimitat, inapt de muncă, necesită îngrijirea din partea altei persoane (f. d. 8, vol. I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Vladimir Danilcic a solicitat încasarea de la SA „Moldasig” a cheltuielilor pentru tratament în sumă de 18 395,95 lei, a venitului ratat în sumă de 99 092,52 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Vladimir Danilcic, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea și a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Vladimir Danilcic suma de 18395,95 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul medical urmat, suma de 99 092,52 lei, cu titlu de diferența salariului neobținut și suma de 8 317 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 125 806,47 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanța de apel este una întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 123 alin. (3) CPC, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, vinovăția lui Alexei Șevcenco în comiterea

accidentului rutier cauzat la data de 15 octombrie 2006 a fost stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2010, menținută prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2011.

Totodată, prin actele judecătorești de dispoziție menționate s-a constatat existența la momentul producerii accidentului rutier a raporturilor contractuale între Alexei Șevcenco, în calitate de asigurat și SA „Moldasig”, în calitate de asigurător, în acest sens ultima fiind recunoscută ca parte civilmente responsabilă în proces, a fost obligată să achite prejudiciul material cauzat lui Vladimir Danilcic și Larisei Danilcic în sumă de 531 259,08 lei și Nataliei Ciubuc în sumă de 155751,79 lei.

Prin urmare, aspectele relevate sunt obligatorii pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința, iar ținând cont de faptul că, Alexei Șevcenco, la momentul producerii accidentului rutier, a fost asigurat obligatoriu de răspundere civilă de către SA „Moldasig”, ultima urmează să repare prejudiciul material cauzat lui Vladimir Danilcic.

În conformitate cu art. 1301 din Codul civil, prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asigurătorului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

Conform art. 1416 alin. (3) și (4) din Codul civil, instanța de judecată stabilește quantumul reparației prin echivalent bănesc în funcție de întinderea prejudiciului de la data pronunțării hotărârii. Persoana vătămată poate cere despăgubiri suplimentare pentru prejudiciul care a apărut după pronunțarea acestei hotărâri. Repararea prejudiciului prin echivalent bănesc se face prin încasarea unei sume globale în folosul persoanei vătămate sau prin stabilirea unei redevențe. În cazul în care se stabilește o redevență, debitorul poate fi obligat la depunerea unei garanții.

Conform art. 1418 din Codul civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc. Determinarea salariului (venitului) nerealizat din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății se efectuează conform legii. La determinarea salariului nerealizat (venitului ratat) nu se iau în considerare pensia de invaliditate, stabilită persoanei vătămate în legătură cu vătămarea integrității corporale sau cu o altă vătămare a sănătății și nici alte indemnizații sau sume, plătite pe linia asigurărilor sociale de stat. Volumul despăgubirilor ce se cuvin, în conformitate cu prezentul articol, persoanei vătămate poate fi mărit prin lege sau contract.

Art. 1420 alin. (2) din Codul civil prevede că, compensarea cheltuielilor ce vor fi suportate din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a

sănătății poate fi stabilită cu anticipație, în baza avizului organului medical abilitat, inclusiv pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc.

Conform art. 39 alin. (1) din Legea nr. 1508-XII din 15 iunie 1993 cu privire la asigurări (în vigoare la data producerii accidentului rutier), asigurătorul acordă despăgubiri pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de desdăunare persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, prin avarierea sau distrugerea de bunuri într-un accident rutier cu autovehiculul asigurat, precum și cheltuielile făcute de asigurat în acțiunea civilă.

Conform art. 41 alin. (3) din Legea enunțată, în caz de vătămare corporală sau deces al persoanei păgubite cuantumul despăgubirii nu este limitat, iar conform art. 46 alin. (1) din aceeași Lege, persoana păgubită prin producerea accidentului de autovehicule își exercită drepturile împotriva persoanei care conducea autovehiculul sau direct împotriva asiguratului de răspundere civilă în limitele obligațiilor acestuia prevăzute în prezentul capitol.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 375 din 18 mai 2010, întocmit de către Centrul de Medicină Legală, în rezultatul vătămarilor corporale grave suportate în accidentul rutier din 15 octombrie 2006, Vladimir Danilcic a fost încadrat în gradul unu de invaliditate fără termen, a pierdut total și permanent capacitatea generală de muncă și necesită supraveghere permanentă de către o altă persoană (f. d. 77-88, vol. II).

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 28 ianuarie 2015, întocmit de către Centrul de Medicină Legală, în baza documentației medicale prezentate s-a constatat următoarele:

în urma accidentului rutier, lui Vladimir Danilcic i-a fost cauzat un traumatism asociat manifestat prin: traumatism cranio-cerebral închis cu contuzie cerebrală și dereglare de intelect; fractura cotului pe stânga cu deplasare; fractura cominutivă a metaepifizei distale a femurului drept cu deplasare; fractura platoului tibial, a gambei stângi și gambei drepte cu deplasare; fractura patelei pe stânga cu deplasare și lezarea aparatului extensor al gambei; fractura oaselor bazinului cu dehiscenta simfizei pubiene; fractura 1/3 medie-distală os ulnar drept cu deplasare moderată; fractura coastelor IV-V-VI pe dreapta; fractura tasată a corpurilor vertebrelor Th6-Th7 gr. I de compresie; contuzia pulmonilor pe stânga; embolie lipidică și șoc traumatic gr. III;

între leziunile corporale suportate în accidentul rutier din 15 octombrie 2006 de către Vladimir Danilcic și tratamentul administrat atât imediat, cât și pe parcursul premergătoare perioade (15 octombrie 2006 – 28 septembrie 2009) este legătură de cauzalitate;

careva legătură cauzală între traumatismele primite de Vladimir Danilcic la accidentul din 15 octombrie 2006 și artrita reumatoidă, de care suferea, lipsesc;

traumatismul suportat ulterior s-a manifestat cu diferite complicații precum sunt: dereglarea (scăderea) intelectului, amputarea femurului drept 1/3 medie, coxartroză gr. IV stânga și gr. III dreapta, structura uretrei cu retenție acută de urină, ș. a.;

în perioada 01 ianuarie 2011-30 martie 2015, Vladimir Danilcic a suportat tratament medical periodic în staționar și ambulatoriu, preponderent cu consecințele traumatismului asociat, suportat în urma accidentului rutier din 15 octombrie 2006 (structura postraumatică a uretrei cu retenție de urină; pielonefrită ascendentă; coxartroză postraumatică, hipertensiune arterială gr. II-III risc înalt; hepatită medicamentoasă, osteoartroză postraumatică a genunchiului stâng cu instabilitate intraarticulară gr. III; encefalopatie postraumatică cu dereglări anxios-depresive, dar și cu acutizarea altor maladii cronice existente până la accidentul rutier precum este artrita reumatoidă sero-pozitivă în fază de acutizare stadiul III;

tratamentul pentru ameliorarea consecințelor postraumatice a inclus administrarea următoarelor preparate farmaceutice: tab. Lagosa, tab. Cresin, tab. Diroton, tab. Quamatel, tab. Sulfasalizin, tab. Cavinton, tab. Coslen, tab. Kreon, tab. Ursolal, tab. Cărbune activat, tab. Omezol, tab. Momerol, tab. Ciston. tab. Calțemini, tab. Judopomid 2,5, tab. Ciproin 0,5, tab. Diroton 10 mg, tab. Cardiomagnil, tab. Cortilasin 0,5 gr, tab. Duovit, tab. Rexeton, tab. Lizinopril 20 mg, tab. Melipramin, tab. Diacarb, tab. Pantoprazol, tab. Canetron, tab. Ibuprofen, tab. Palin, tab. Bisoprolol, tab. Omnic, tab. Furamag, tab. Uroveda, tab. Bacteriofg, tab. Lisionopril, tab. Metragil, tab. Fluconazol, caps. Flucoral 150 mg tab. Lismopril, tab. Ciprinol, tab. Sulfasalosin 0,5 gr, tab. Diclofenac 0,1 gr, caps. Tamsol 0,4 mg, tab. Ciston. tab. Calțemini, tab. Diroton 10 mg, tab. Cardiomagnil, tab. Cortilasin 0,5 gr, tab. Duovit, sol. Furasamid, sol. Piracetam, sol. Avelax, sol. Ghentamicină 80 mg, sol. Analgină 50%, sol. Dimedrol 1%, sol. Papaverina 2%, sol. NaCl 0,9%, sol. Euphilină 2,4%, sol. Glucoza 10%, sol. MgSo4 25%, sol. vit. C 10%, sol. Ringher, sol. Diclofenac 3,0; sol. Piracetam 5,0; sol. Ciprofloxacina 100 mg; sol. NaCl 0,9%-200,0; sol. Metragli 100; Fortum 2,0; c. Fluconovit 150 mg; sol. Plenolgin 5,0; sol. Benevioni 4,0; sol. Ciprinol 200,0; Fluconazol 150 mg; Sulfasalazin 500 2,0mg, ș. a.;

conform certificatului seria CN nr. 169054, Vladimir Danilcic a fost reexpertizat la data de 15 octombrie 2015 (raportul nr. 137 din 15 octombrie 2015) și încadrat în grad de dezabilitate sever, fără termen, cu procentul păstrat al capacității de muncă în volum de 5% pe caz de afecțiune generală (f. d. 240-245, vol. I).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a încasat de la SA „Moldasig” în beneficiul lui Vladimir Danilcic suma de 18395,95 lei, cu titlu de cheltuieli pentru tratamentul medical survenit în urma accidentului rutier produs la data de 15 octombrie 2006 pentru procurarea medicamentelor necesare și tratamentul ambulatoriu confirmate prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei și datele din documentele medicale, precum și a celor reflectate în fișa medicală a bolnavului în staționar Vladimir Danilcic (f. d. 23-81, 137-165, vol. I, f. d. 89-93, 95-137, vol. II).

Din materialele dosarului rezultă că, conform certificatului nr. 06/431 din 21 februarie 2007, eliberat de către BC „Investprivatbank” SA, salariul mediul al lui Vladimir Danilcic până la accidentul rutier din 15 octombrie 2006 a constituit 5674,38 lei lunar (f. d. 10, vol. I).

Conform certificatului nr. 1233 din 21 iunie 2016, eliberat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, în perioada iulie 2010-01 aprilie 2011, mărimea pensiei lui Vladimir Danilcic constituia 2 466,47 lei; începând cu 01 aprilie 2011 - 2 658,85 lei și începând cu 01 aprilie 2012 - 2 914 lei lunar (f. d. 94, vol. II).

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, Vladimir Danilcic, născut la data de 19 februarie 1952, a atins vârsta de pensionare la data de 19 februarie 2014.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că, diferența dintre salariul neobținut și pensia achitată intimatului a constituit în perioada iulie 2010 – 18 februarie 2014, suma de 99 092,52 lei și prin urmare, justificat a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Vladimir Danilcic suma de 99 092,52 lei, cu titlu de diferență salariului neobținut.

În contextul celor expuse, instanța de recurs consideră că, instanța de apel temeinic și legal a admis acțiunea înaintată de către Vladimir Danilcic, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentei SA „Moldasig”, avocatul Veaceslav Botnari în acest sens sunt neîntemeiate și de aceea nu pot fi reținute.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentei sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul Societății pe acțiuni „Moldasig”, avocatul Veaceslav Botnari.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Danilcic împotriva Societății de acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Alexei Șevcenco cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic